

Begrundelse

I sit afsluttende indlæg ved Nordisk Ministerråds store eurokonference i København den 22. juni 2000, sagde økonomiministeren til forsamlingen, at hun under en strandtur for nyligt havde spekuleret på, hvad der mest skelsættende var sket i Danmark gennem de sidste 25 år. Jo, det var den økonomiske velstand, som bl.a. gav sig udtryk i flotte cykler i klitterne, og det var den større ligestilling mellem kønnene, sagde ministeren, og hun tilføjede, at det netop var i denne periode, at Danmark havde været medlem af EF (EU).

Hertil bemærkede en islandsk politiker tørt i den efterfølgende debat, at folk da også på Island har flotte, dyre cykler og udbredt ligestilling. Han undlod høfligt at gøre ministeren opmærksom på, at Island, som står uden for både euroen og EU, har den højeste levestandard (BNP pr. indbygger) i Norden - altså også højere end EU-landet Danmark.

Ministerens indlæg efterlod det indtryk hos de undrende tilhørere, at hun betragter EF-/EU-medlemskabet som en hovedårsag til både velstandsudvikling og ligestillingsudvikling i Danmark.

Svar (2/8 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Gennem de sidste 27 år er der sket en klar forbedring af såvel den økonomiske velstand og ligestilling af kønnene i Danmark. Der har været en tilsvarende positiv udvikling i mange andre lande. Forbedringen i vores levevilkår er dels kommet ved, at vi har kæmpet og arbejdet målrettet for at forbedre vores samfund. Dels skyldes denne udvikling globaliseringen og den øgede handel mellem verdens lande. I Europa og mange andre verdensdele er vi blevet mere velstående, og vi har lært meget af hinanden som følge af globaliseringen.

De sidste 27 år er godt et eksempel på, at Danmark har klaret sig fint og har kunnet deltage i EU-samarbejdet uden, at det har indebåret en masse ulykker for Danmark, sådan som EU-modstanderne påstod dengang. Hver gang der har været folkeafstemning om traktatændringer, har modstandere af EU varslet store negative konsekvenser for velfærdssamfundet. På trods

af disse påstande er det gået forbavsende godt i Danmark.

Spm. nr. S 3313

Til økonomiministeren (12/7 2000) af:
Frank Dahlgaard (UP):

»Med hvilke begrundelser kan ministeren påstå, at de fem nordiske lande fører den samme økonomiske politik og finder løsninger, der ligner hinanden meget?«

Begrundelse

I en kronik i Berlingske Tidende den 26. juni 2000, skriver økonomiministeren bl.a. på baggrund af Nordisk Ministerråds eurokonference i København nogle få dage tidligere, at »konferencen viste i al sin enkelthed, at alle fem nordiske lande deler vilkår med og er afhængig af resten af Europa, at de fører den samme økonomiske politik, og at de slås med de samme typer af problemer, og at de finder løsninger, der ligner hinanden meget«.

Det viste konferencen imidlertid slet ikke. Tværtimod blev landenes meget forskellige valutapolitik betonet. Det blev også anført, at de nordiske lande »svinger« i forskellig takt i konjunkturforløbet mellem gode og dårlige tider, og mens Sverige og Finland fortsat slås med en betydelig arbejdsløshed, er et hovedproblem i Norge, Island og Danmark mangel på arbejdskraft.

På denne baggrund er det besynderligt at hævde, at vi deler problemer og løsninger herpå.

Svar (2/8 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Uanset den forskellige tilknytning til euroen, som de nordiske lande har valgt, lægger alle landene vægt på at sikre stabile priser, at få overskud på de offentlige budgetter, og at nedbringe den offentlige gæld for at skabe grundlag for en stabil økonomisk udvikling med en høj beskæftigelse. Alle landene står over for samme type demografiske udvikling. Alle landene sø-